נושאין על האנוסה פרק אחד עשר יבמות צט

מסורת הש"ס

יש תוכן לאחותו מספק. תע"ק שהיא מחמת עשרה כנים הפוטרות גרושתיהן וכן לבתו וחמו: **אמו ואשה אחרת.** שילדו שני זכרים במחבא והוא ס' מהן ולהן שני זכרים ודאין כגון רחל לאשת יעקב שהיה לה יוסף ממנו ואשה לאשת לחכון שהיה לה מגרון ממנו וחזרו וילדו שני זכרים במחבא ומתו יעקב ולחכון וזבח יוסף בנה על רחל ונשאת לחכון לאחי מגרון ומגרון נשאת לאחי יוסף ומתו יוסף ומגרון נפלו לפני התערוכות רחל לפני בנה של חנה שהוא אחי מגרון וחנה לפני בנה של רחל שהוא אחי יוסף ומתוך שאין ידוע מי בנה ומי יבמה נריכה חליצה משניהן נמלא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק לאחותו מספק כיצד אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום ומתו בלא בנים חולץ לשתיהן נמצא חולץ לאחותו מספק לבתו מספק כיצד אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן ומתו בלא בנים זה חולץ לבתו מספק וזה חולץ לבתו מספק תניא *היה ר"מ אומר איש ואשה פעמים שמולידין חמש אומות ביצד ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים השבילין לשם עבדות ונזקקו זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד שחרר את השפחה ובא עליה העבד הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר שחרר שניהם והשיאן זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר וישראל מאי קמ"ל *עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר ת"ר *יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה ביצד ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן ושחרר את השפחה ונשאה ועמד וכתב כל נכסיו לבנה נמצא זה מוכר את אביו להגבות כתובתה כדברי ר"מ דברי ר"מ אומר אדם מוכר את אביו להגבות כתובתה ואינו

כתב כל נכסיו לבנה כו'. במאי מוקי לה כר"מ דלאמר מטלטלי מסתעבדי לכתובה תימה לר"ת דבכל דוכתא מסתמא דמיניה פליגי בהאומר בקדושין (דף סה:) נבי שנים שבאו ממדינת הים ואפילה עמהן ט' דקאמר לאפה נובה כתובתה מן האבילה ומוקי לה כר"מ ון בנדרים (דף פה:) נבי לפיט אמה מוכר שטר לאדון מייב אמה מטלטלי ניתן לה בכתובה אמת מיטה מטלטלי מסתעבדי לכתובה והאתיקר פלוגתייהו דהאמה שנפלו (כתובות ד' פ: ופס) נבי הניח אחיו מעות כו' דפליגי התם ר"מ ורבנן אי מסתעבדי לכתובה לו לא מסתמא דניחמי פליגי אבל מיניה מודו רבנן דמסתעבדי כמו בשעל תוב לחפילו מגלימא דעל כתפיה ואר"מ דיבם במקום אחיו קאי והוי כמיניה אבל מיתמי לפילו רבי אחיו מודה דלא מסתעבדי וכן נראה לר"י דאי לר"מ מיתמי נמי אית ליה דמסתעבדי א"כ סברת ר"מ הפוכה מדרבנן לדרבנן כתובה גרועה מב"ח דמטלטלי לא מסתעבדי לכתובה לפי' מיניה וב"ח לפי' מגלימא דעל כתפיה ולר"מ עדיפא לחפילו מטלטלי דיתמי מסתעבדי לה ולב"ח לא מסתעבדי אלא ולאי לכ"ע מטלטלי דיתמי לא מסתעבדי לכתובה ומיהו קשה דהכא מסתמא דמטלטלי דמסתעבדי לר"מ ומתנה גלימא מיתמי דקטרית שתין בו אחריות לא גבי ממקבל מתנה כדמסתמא בפ"ק דב"מ (דף יב:) דתנן מלא קטר שתין בו אחריות נכסים יחזיר ולא מיסיקן שמא יעשה קטוניא על מקבל מתנה ולילו מיתמי לפי' מלוה על פה ק"ל (ב"ב דף קטו.) דנבי ואר"י דהכא במתנת ב"מ לחייבי דגרועה כגון ירושה לבל ממתנת בריה לא גביא וכן מסתמא בים טוחלין דקאמר מה ירושה דאורייתא אלמנתו מזונים מנכסיו מתנת ב"מ דרבנן לא כ"ש ולפי מה שתקנו דגובה אפה לכתובתה ממטלטלי דיתמי כ"ש דגביא ממטלטלי דמתנת ב"מ אבל ממתנת בריה דעדיפא לא תקיט שתין:

מני ר' מאיר היא דאמר מטלטלי מסתעבדי לכתובה. תע"ב דבבל דוכתא אמרינן הוקנו עבדים לקרקעות הכא יש לחוש שמא כמטלטלי *דלא סמכה דעתה עילוייהו לפי שמתים וטורפים ולגיעת דמקיב לה מקרקעי סבר דסמכה דעתה עילוייהו כמו קרקעות:

ספק אפה מחיו ואפה בן אחיו. אמרי' בירושלמי זאת אומרת מוסר לאדם ליפא אפה בן אחיו פי' תע"פ שיכול לבא לידי ביעול אמה יבמין אם ימות ואפול לפני *האחין אפ"פ מוסר מכאן יכול להיות רואה לפירוש רב"ן שפי' בהבא על יבמתו (לעיל סב:) ואטעה בה אחותו ווקא בה אחותו אבל בה אחיו לגיעת אפה אומרת ואין

תוספות חד מקמאי

ת"ר יש מוכר את אביו להגבות [אמו] כתובתה כיצד ישראל שלקח [עבד] ושפחה מן השוק ולהן בן ושחרר השפחה ונשאה ועמד וכתב כל נכסיו לבנה נמצא זה מוכר אביו לגבות כתובתה. וכולה ר"מ היא והא קס"ל משלטלין משתעבדי לכתובה אינעית אימא הא קס"ל דעבדים במקרקעי דמי. הא מתני' דלא כהלכתא היא דקי"ל הלכה ג) אין נוהגין מן העבדים. פיהו נמרי' מינה דמתנת שכ"מ במשלטלין כירושי שוויה רבנן וב"ח נוהה מהן לפי הקנת הגאונים שהקנו לגבות לב"ח משלטלין דיתמי ולא ג) במתנת ש"מ דין מתנת בריא לו שלא יהא ב"ח גובה ממנה כדקי"ל עשה שורו אפותיקי ומכרו אין ב"ח גובה היתנו. דהא ודאי (גובה)[כתב] כל נכסיו לבנה ודאי מתנת ש"מ הוא דאי הויא מתנת בריא לר"ם דאמר משלטלין משתעבדי לכתובה היכי נבינן כתובה משלטלין לבתר דיהבינהו [במתנה] דהא אפ' באפותיקי קי"ל ג) עשה שורו אפותיקי אין בעל חוב יכול לגבות היתנו אלא לאו ש"מ מתנת שכ"מ היא וש"מ דכירושה שויוה רבנן למיגבה מינה לב"ח ולשעשוה לה אפותיקי נמי לא מצית מוקמת לה דא"כ אפי' לרבנן נמי דאמ' משלטלין לא משתעבדי לכתובה מוכר את אביו לגבות כתובתה. ואיכא לדחויי לר"ם דאמר משלטלין משתעבדי לכתובה אפי' מיתמי כדאיתא בפ' האשה שנפלו לה נכסים הגי נמי משתעבדי מן הלקוחות:

ג) כן גיסקת נכ"ב (קכת) ד"ה סבר לתין נוהין מן הטבדים. ב) ל"ל ולה היה כמתנת בריה לה היה ב"ח נוהה ממנה ופ"ל. ג) ל"ע דהה בכל בעבד מייבי ובעבד הה מהני לפוטיקי וכמכולר שם וב"ב רבינו שמשו בפסוק דלא מצינן לאוקמי שטאה לה לפוטיקי דל"ב אפילו לרבנן נמי

ל"ל אמיו

[ום' היקב תוס' לעיל סב: ד"ה והטעה]

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ח מהל' יבום פ"ד טוש"ע אה"ע סי' קעו סעי' ה:

כ ב מיי' שם סל"ו ס טוש"ע שם סעי' ו:

[תוספתא פ"י"ב]

תנו רבנן *יש חולץ לאמו מספק לאחותו מספק לבתו מספק כיצד אמו ואשה אחרת ולהן שני זכרים וחזרו וילדו שני זכרים במחבא ובא בנה של זו ונשא אמו של זה ובנה של זו נשא אמו של זה ומתו בלא בנים זה חולץ לשתיהן וזה חולץ לשתיהן נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק לאחותו מספק כיצד אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום ומתו בלא בנים חולץ לשתיהן נמצא חולץ לאחותו מספק לבתו מספק כיצד אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן ונשאום ומתו בלא בנים זה חולץ לבתו מספק וזה חולץ לבתו מספק תניא *היה ר"מ אומר איש ואשה פעמים שמולידין חמש אומות ביצד ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים השבילין לשם עבדות ונזקקו זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד שחרר את השפחה ובא עליה העבד הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר שחרר שניהם והשיאן זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר וישראל מאי קמ"ל *עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר ת"ר *יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה ביצד ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן ושחרר את השפחה ונשאה ועמד וכתב כל נכסיו לבנה נמצא זה מוכר את אביו להגבות לאמו כתובתה מאי קא משמע לן כולה רבי מאיר היא ועבדא מטלטלי *ומטלטלי משתעבדי לכתובה ואיבעית אימא הא קמשמע לן *עבדא כמקרקע דמי: **מתני'** *האשה שנתערב ולדה בולד כלתה הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו בני הכלה חולצין ולא מייבמין שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי אביו בני הזקנה או חולצין או מייבמין שספק אשת אחיו ואשת בן אחיו *מתו הכשרים התערובות לבני הזקנה חולצין ולא מייבמין שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו לבני הכלה אחד חולץ ואחד מייבם *כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה הרי אלו אוכלים בתרומה וחולקין חלק אחד בגורן

[תוספתא פ"י"ב]

[תוס' קדושין פ"ס ע"ב]

[לעיל סו: מס.קדושין ע.]

[תוספתא קדושין פ"ס]

[כתובות פה: קדושין סה:]

[ניסין לט. כ"ק יב. ב"ב פת. קג.]

[גיטין מב: [תמורה ת.]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מני וכו'. דלא סמכה דעתה וכו'. ל"ל סמכה דעתה ד' קמה ע"ב ד"ה ור"ב: